

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 51. ad 75

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1762

VD18 15558428-001

Psalmus LXXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53344)

te repulsus, & rejectus is, qui se humiliat coram te. Tum addit rationem : quoniam humilis, qualis est pauper, & inops, laudabuunt nomen tuum, quod à divitibus, & superbis despicitur.

ψ. 23. *Exurge Deus, judica causam tuam, memor esto improperiorum tuorum, eorum que ab insipiente sunt tota die.*

Addit aliam rationem, quoniam causa populi est causa Dei ; & impropria, quæ dicuntur ab inimicis, in ipsum Deum recidunt. *Exurge* defende causam tuam : *memor esto improperiorum*, quæ jugiter in te jactantur ab insipientibus populis, inimicis tuis.

ψ. 24. *Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum : superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.*

Concludit, rogans Deum, ne obliviscatur punire hostes suos, quia illi non obliviscuntur peccare. *Ne obliviscaris* &c. ne impunitas dimittas blasphemias inimicorum tuorum : quia superbæ voces eorum nunquam cessant, sed jugiter ascendunt à linguis eorum, tanquam scintillæ à fornace maligni cordis eorum.

PSALMUS LXXIV.

Titulus : *In finem, ne corrumpas, Psalmus cantici Asaph. Omnes partes hujus tituli sunt*

sunt alibi explicata ; si tamen planè explicari possunt. Tanta est enim titulorum obscuritas, ut divinatoris opus sit potius, quàm explicatore.

Argumentum est admonitio ad humanum genus, ut justè vivant omnes, & superbia tumorem deponant, quoniam imminet judicium Dei severissimum. atque justissimum.

Videtur Psalmus compositus per modum dialogismi ; quamvis non indicetur mutatio personarum, nisi per ipsa verba, quæ nunc populi justorum, nunc Prophetæ, nunc Dei esse ipsa se produnt.

v. 1. Confitebimur tibi Deus : confitebimur, & invocabimus nomen tuum.

v. 2. Narrabimus mirabilia tua. Cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

Vox est populi electi, qui ex notitiâ Dei, quam habet præ ceteris hominibus, dicit, suum officium esse laudare, orare, & prædicare Deum. Confitebimur tibi Deus, h. e. Laudabimus te. Confitebimur, & invocabimus &c. h. e. non solùm laudabimus in hac vitâ, sed etiam invocabimus : pura enim laudatio non est vitæ præsentis, sed futuræ. Narrabimus mirabilia tua, h. e. non solùm laudabimus in corde nostro, & orabimus ; sed etiam prædicabimus aliis omnibus mirabilia opera

K

ENA,

tua, ut etiam discant ceteri timere, & amare te.

Cum accepero &c. Hæc est pars v. 2., & continet verba Dei summi Judicis, qui approbans verba justorum, promittit suo tempore se redditurum illis præmium, ut etiam impiis non confitentibus, nec invocantibus, pœnam. *Cum accepero tempus*, cum venerit hora ab æternitate determinata judicii mei, tunc ego justissimè, seu rectissimè judicabo. Perperam aliqui, ut patet ex hebræo, per *justitias* intelligunt opera justa.

v. 3. *Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: ego confirmavi columnas ejus.*

Iterum loquitur populus justorum. Si justè judicabis Domine, quis sustinebit? nam *liquefacta est terra*, defluxit, corrupta est, dissipata est propter iniquitates habitantium in eâ: *& omnes habitantes in eâ*, defluerunt, & corrupti sunt, non est, qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Respondet Dominus: *Ego confirmavi columnas ejus*: h. e. non omnis terra omnino corrupta est: nam ego confirmavi columnas ejus, viros perfectos, ob quos terra subsistit: semper enim habuit Deus servos suos electos, & perfectos.

v. 4. *Dixi iniquis, nolite iniquè agere; & delin-*

delinquentibus, nolite exaltare cornu.

ψ. 5. *Nolite extollere in altum cornu vestrum, nolite loqui adversus Deum iniquitatem.*

Jam loquitur Propheta, ut unus de numero justorum, & admonet iniquos, ut desinant ab iniquitate, cum adhuc spes remaneat salutis, & propterea differatur judicium, ut locus sit pœnitentiæ. *Dixi iniquis: nolite perseverare in iniquitate. Dixi delinquentibus: nolite gloriari in iniquitate, nolite superbè defendere peccata vestra. Cornu enim superbiam significat; & illi longiùs à salute recedunt, qui non solum peccant; sed etiam gloriantur, cum malefecerint, & laudari volunt in sceleribus suis. Nolite extollere &c. nolite in profundo malorum tam altè descendere, ut etiam Deum contemnatis, & in ipsum Deum verba blasphemix evomatis.*

ψ. 6. *Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus; quoniam Deus Judex est.*

Rationem dat, cur non oporteat adversus Deum loqui iniquitatem, quia nempe ab illius judicio nusquam erit refugium: non enim *ab Oriente* judicabit, ut possis fugere in Occidentem; *neque ab Occidente*, ut possis latere in Oriente: *neque à desertis montibus*, ut

abscondas te in aliquâ valle inter arborum ramos. Iste enim *Judex Deus est*, qui ubique est.

ψ. 7. *Hunc humiliat, & hunc exaltat, quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.*

ψ. 8. *Et inclinavit ex hoc in hoc: veruntamen fax ejus non est exinanita: bibent omnes peccatores terra.*

Dixerat, non esse effugium à judicio Dei; jam declarat, dicens: *hunc humiliat*, nempe superbum; *& hunc exaltat*, scil. humilem. Quia in potestate Dei est justitia vindicativa, quæ dum peccatores superbos punit, simul exaltat, & consolatur justos humiles, quos ab oppressione impiorum liberat. Porro *calix vini meri* dicitur justitia vindicativa in Script: passim, ut Isa. 51. Jer. 25. Thr. 4. Ezech. 23. Apoc. 14. &c. Ratio metophoræ est, quia vinum merum epotum, debilitat adeò totum hominem, ut nec sciat, nec possit se juvare: ebrius enim amittit judicium, tremit, cadit, soporatur. Qui punitur ab homine, sæpe remedium habet, vel favoris, vel fugæ, vel violentiæ: qui verò punitur à Deo, tanquam multo vino mero inebriatus, repente cadit, & omni prorsus remedio caret. Addit, *Plenus misto*, h. e. plenus est calix Domini non simplici vino unius generis, sed mistione variorum generum
vini

vini meri ; quâ mistione non temperatur vinum, sed fortius redditur. Id significat, justitiam Dei vindicativam abundare multitudine, & varietate pœnarum.

Et inclinavit &c. jam Deus propinavit multis hunc calicem iræ suæ, inclinavit calicem ex hoc ore in hoc os, transtulit ad varias gentes, punivit Sodomitas, Chaldæos, Egyptios &c. *Veruntamen fœx ejus non est exinanita*, adhuc remanet gravissima pars justitiæ vindicativæ, quæ servatur in diem ultimi judicii: & tunc ex eâ bibent omnes peccatores terra. Tunc enim non amplius erit locus misericordiæ; sed omnes, qui peccatores in illâ die invenientur, cogentur bibere fœces calicis iræ Domini.

ψ. 9. Ego autem annuntiabo in saculum, cantabo Deo Jacob.

Vox hæc Prophetæ est, qui descripto judicio Dei, & supplicio impiorum, pollicetur se annuntiaturum laudes Dei in æternum. Illi bibent calicem iræ Dei; *ego autem liberatus per gratiam Dei, annuntiabo in saculum*: hæc autem erit annuntiatio mea hymnus laudis, & gratiarum actionis, Deo Jacob, quem in æternum cantabo.

ψ. 10. Et omnia cornua peccatorum confringam, & exaltabuntur cornua just.

Hæc verò Dei vox est, qui subjungit, & con-

K 3 cludit

cludit Psalmum, dicens : Et ego confringam omnem superbiam, omnem gloriam, omnem potentiam peccatorum ; Et faciam, ut exaltetur gloria, & potentia iusti cujuscunque, sed præcipuè Christi, qui sic fuit eminenter justus, ut multos justificaverit.

PSALMUS LXXV.

Titulus, & Argumentum: *In finem, in laudibus Psalmus Asaph, Canticum ad Assyrios.*

Propter ultima verba Tituli, Canticum ad Assyrios, quæ non sunt in codice Hebraico, putant Theodoret. Enthym., & multi Recentiores in hoc Psalmo prædici victoriam, quam obtinuit Ezechias de Sennacherib, Rege Assyriorum. Sed sinè dubio, altiori sensu prædicatur victoria electorum Dei adversus omnes hostes tum visibiles, tum invisibiles.

v. 1. Notus in Judæa Deus, in Israel magnum nomen ejus.

Propter hæc verba valde superbiunt carnales Judæi, sed frustra. Notus enim erat Deus in Judæâ terrenâ, quando in eâ degebant Prophetæ, & populus iis acquiescens : & pariter in Israel secundum carnem magnum erat nomen Dei, quando populus Israel non solum carne,